

2013 års Gubbträff

- En resa i nostalgins tecken

Jag har många gånger tänkt att det skulle vara roligt och intressant att besöka de platser jag bott på. Visserligen har jag åkt igenom både Frinnaryd och Gripenberg, passerat Ödeshög, varit i Tranås många gånger men jag har aldrig riktigt tagit mig tid att stanna eller besöka de platser jag bott på. Men så hände det! 2013 gjordes en märklig resa, en resa i minnenas och nostalgins tecken. Men det blev inte bara en rundresa till mina gamla hemorter, utan det blev också några dagar i vänners lag.

Nu skall du få följa med på denna resa, så välkommen att göra oss sällskap.

Minnesresan

I april månad 2013 gjordes denna minnesresa. Syftet var att försöka hitta, och besöka, alla de platser där jag en gång bott, lekt, gått i skola etcetera. Och jag hade tur. Jag har två vänner, Curt och Bert, som gjorde mig sällskap. Vi har, nu som tradition, varje år en "gubbträff" där vi umgås, äter och dricker gott och sjunger och spelar. Men varje träff har också ett tema, ett planerat innehåll, och den här gången var det alltså min minnesresa som gällde.

Bert

Curt

Som sagt, god mat och dryck

Resan blev inte, skulle det visa sig, bara en "spaningsresa" utan den kantades av både spännande möten och upplevelser.

Mina allra första år bodde vi på Trehörnavägen 3 i Tranås. Vi gjorde en liten tur på gatan men där fanns nästan bara industrifastigheter. Det är lite tragiskt att det inte finns något foto på den plats där jag föddes och bodde mina första levnadsår. Men så är det genomgående, det finns väldigt få foton från min barndoms- och ungdomstid.

Frinnaryd

Den första anhalten i Frinnaryd var Norrgården. Vi lyckades inte lokalisera rätt hus (vilket skulle vara ett litet rött hus i anslutning till gården). Vi fick nöja oss med hållplatsskylten och ladugården.

Sedan bar det av till Bänarp, som ligger en bit österut från Norrgården. Även här bodde vi i ett litet rött hus som tillhörde gården. När vi står där och begrundar huset och miljön så kommer den nuvarande ägaren, Dag Malgerud, ut. Jag berättade att jag bött i det lilla röda huset och Dag berättar för oss att han bara av en tillfällighet är hemma den här dagen. Vilken tur för oss, för mig, för han hade vänligheten att släppa in oss i "mitt gamla hem".

Vi disponerade halva husets nedervåning

Baksidan av huset och utedasset

Vedspisen

Köksbänken

Dag Malgerud och jag

Sedan bar det av in mot själva samhället Frinnaryd. Vi lyckades lokalisera ett av de hus där jag bott - vi åkte i den hiskeliga backen (där vi barn åkte kälke och spark), slänten där man var tvungen att ta svängen när man kom på kälken, annars var det en vådlig tur utmed slänten - konditoriet (tror jag) och huset där det (när jag var barn) var ett mejeri. Det jag inte kunde lokalisera var platsen där hyreshuset (som nu är rivet), där vi bodde efter det lilla vita huset, var.

Här bodde vi bara i 6 månader (enl. min far)

Slänten

Sedan var det dags för ett stopp vid skolan innan färden gick vidare. Här gick jag första klass fram till maj andra terminen (då vi flyttade till Ödeshög).

Ny dag. Ödeshög nästa

Frukost och förberedelse för matsäck. Sedan iväg mot Ödeshög.

Vi började med skolan. Där den nuvarande skolan ligger låg både småskolan och Ödeshögs folkskola. I småskolan gick man de två första klasserna och resten i den andra skolan. Min fröken här hette Solveig Bark.

Den nuvarande skolan.

Småskolan.

Jag med (troligtvis) den gamla vaktmästarbostaden i bakgrunden.

På biblioteket i Ödeshög.

Efter denna lilla promenad besökte vi biblioteket/turistbyrån. Syftet med vårt besök där var bland annat att få lite information om, och kanske bilder på, skolan/skolorna jag gått i och kanske lite om de platser jag bott på. Nu uppstod en febril aktivitet, och då var det inte bara personalen på plats utan också ett antal besökare som engagerade sig i våra frågor. Det visade sig att ett antal entusiaster träffades och identifierade personer och platser på gamla foton med mera. Här fanns en massa kunskaper och erfarenheter som de gärna förmedlade till oss. Bilder ur böcker kopierades, vi fick vägvisning till mina gamla boplatser, vi fick reda på att fabriksbyggnaden, där min far hade arbetat, fanns kvar och jag fick information om skolorna jag gått i. Ett resultat av vårt besök där blev att jag fortsatt att ha lite kontakt med en av personerna, den då åttiosjuårige Bruno.

Tänk var hjälpsamma och intresserade människor är.

Byggnaden där konfektionsfabriken Wånex huserade

Efter en trivsamt stund på biblioteket var det dags att dra sig mot Åby Västergård. Där knackade jag på i huvudbyggnaden och fick lite information om de hus jag hade bott i. Det ena, som visade sig heta Björknäs (Åby Gästgivaregård), var rivet, men där fanns en del rester kvar. Vilan, torpet vi bodde i ett kort tag, fanns kvar och var idag fritidsbostad.

Åby Västergård. Huvudbyggnaden upp till vänster. Vägen leder till Björknäs.

På den här åkern blev jag överkörd av en traktor när jag plockade potatis.

Resterna av trädgården. Ett par äppelträd står kvar.

Pumpen stod där ensam och övergiven.

Så här såg huset ut

Idag bara rester kvar samt en skylt

Sedan var det dags för Vilan (Åby Gästgivaregård). Ja, så hette det lilla torp som vi bodde i några månader innan vi flyttade till det vita huset. Här var det dags för en förtjänt fikapaus.

Framsidan

Baksidan. Här lockade vi in katten Tusse

Utedasset

Fikapaus

En kväll tillbringade vi tillsammans med min far och Lise-Lottie. De bjöd på rostbiff, potatissallad, öl och snaps.

Gripenberg

Första nedslaget var Ådala skola. När vi tre vitala herrar stod där, med varsin kamera på magen, och betraktade det gamla skolhuset kom en kvinna ut från grannhuset (som visade sig ha tjänat som lärarbostad) och undrade vad vi var för ena. Ja, vem skulle inte undra? Men det visade sig att hon, Ann-Britt Lundqvist, ägde skolhuset och den gamla lärarbostaden, och visst skulle vi få komma in och se på skolan (som nu mest används till lager och verkstad). Och där fanns skolsalen med sin kamin, kapprummet och slöjdsalen på andra våningen. Vilken känsla det var att träda in i sin gamla skola.

Det visade sig också att Ann-Britt själv hade gått i skolan, och hon kände, eller kände till, flera av mina forna skolkamrater. Det blev ett ganska långt samtal om gamla tider och om tidigare elever.

Ådala skola

Samtal med Ann-Britt Lundqvist

Kaminen och trappan upp till slöjden

Slöjdsalen

Utedasset

Jag och Ann-Britt på skoltrappan

Sedan var det dags att ta sig en titt på Gripenbergs skola. Idag bedrivs ingen skolverksamhet där. I stället har huset bytt skepnad och där inryms nu bostäder. Inte heller den här skolan hade så många moderniteter. Behövde man gå på toaletten var det att räcka upp handen och begära att man fick gå dit, och sedan var det att gå ut, runda huset, för där på baksidan fanns dasset.

Trots att det var så länge sedan jag gick i skolan här kunde jag ändå, i minnet, frammana hur vi spelade fotboll där på framsidan av huset.

Så här såg det ut när det begav sig

Idag är det bostäder i "skolhuset"

Sedan blev det en promenad i samhället och jag kunde visa Bert och Curt de ställen jag bott på, ängen där vi utövade spontansport, missionshuset där jag gick i söndagsskola, huset där vi hade matbespisning, huset där biblioteket huserade i källaren och gångbron som gick över Svartån och som förband Gripenberg och Ådala, den bro som vi passerade när vi skulle till bespisningen eller till slöjden, beroende i vilken skola vi gick.

Här i källaren fanns matbespisningen

I källaren fanns biblioteket

Bron mellan Gripenberg och Ådala.
Ådala skymtar i bakgrunden

Innan vi lämnade Gripenberg tog jag mod till mig (det var ju ändå över femtio år sedan vi såg sist) och knackade på hemma hos min kompis och skolkamrat Bertil från 50- och 60-talet. Hans fru öppnade, tittade lite avvaktande på mig (undrar om hon trodde jag var någon form av försäljare), men när jag fick förklarat för henne vem jag var så var det öppna famnen. Vi bjöds in och hon ringde till Bertil. Det lät ungefär så här: *"Det är jag! Kom hem meddetsamma, vi har storfrämmat!"* (paus). *"Släpp allt du har för händerna och kom hem direkt!"* (paus). *"Det får du se när du kommer. Sätt dig i traktorn och kom hem!"* Efter ett tag hörde vi en traktor och så dök Bertil upp. Gissa vilket möte. Drygt femtio år sedan och det var som det var igår. Det blev mycket minnen, och jag fick också lite upplysningar om de andra kompisarna och skolkamraterna.

Han är sig lik

Tranås

En dag ägnades åt Tranås. Vi strövlade omkring på Svartågatan där bara hållaren till brevlådan och grinden fanns kvar på den plats jag en gång bott.

Jag kunde visa hamnen där jag lekt bland båtarna och berätta om mina fiskeäventyr i Svartån. Vi passerade "sjukstugan" där de fick stopp på blodflödet från min näsa (orsakat av en örfil) och vi stannade till vid skolan som nu ersatt "min" gamla skola, men minnena dök upp när jag såg att den lilla skogsdungen fanns kvar. Ja, vi besökte nästan alla platser som jag bott på under de två (tre) tillfällen jag bodde i Tranås, bland annat Tingsvägen sex som nu inte längre är en kyrka, utan ett ordenshus.

Vi promenerade flera gånger förbi Folkets hus där The Cruels hade sin replokal. Ja, det var mycket att berätta för mina vänner, men allt har ändå ett slut. Det var dags att vända blicken hemåt igen. Men först lite fest!

Tingsvägen 6

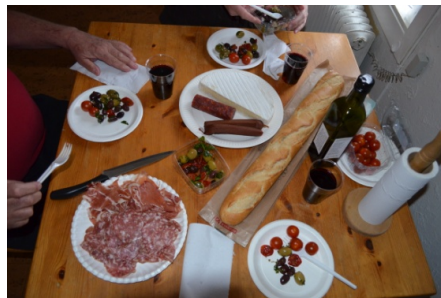

Folkets hus

Sista kvällen

Lite inköp inför kvällen

"Sista måltiden" för den här gången

När jag nu ser på "resan" så här i backspegeln kan jag bara konstatera, det blev en märklig resa. Inte bara det att återse platser som jag inte sett på femtio år eller mer, utan också det att mina minnesbilder, och brist på minnen, stämde. Det var märkligt att stå framför ett hus där jag bott och helt känna igen omgivningarna och komma ihåg händelser, men inte kunna frammana hur det såg ut inomhus. Inte heller i de fall där jag fick möjlighet att komma in i huset, eller kika in genom fönstren, kunde jag frammana några minnen av hur vi hade det inomhus. Minnesvärt är också alla trevliga och hjälpsamma människor som vi stötte på. Tack till alla!